

EIROPADOME

**Briselē, 2011. gada 8. martā (10.03)
(OR. en)**

**EUCO 2/1/11
REV 1**

**CO EUR 2
CONCL 1**

PAVADVĒSTULE

Sūtītājs: Padomes Ģenerālsekretariāts

Saņēmējs: delegācijas

Temats: **EIROPADOME
2011. GADA 4. FEBRUĀRIS**

SECINĀJUMI

Pielikumā pievienoti Eiropadomes 2011. gada 4. februāra sanāksmes secinājumi.

1. Papildus tūlītējai rīcībai, kas vajadzīga, lai pārvarētu steidzamāk risināmos ekonomikas un finanšu krīzes radītos pārbaudījumus, ir svarīgi arī turpināt likt drošu pamatu ilgtspējīgai izaugsmei, kas veicinātu darbavietu radīšanu. Tāds ir pagājušā gada jūnijā pieņemtās nodarbinātības un izaugsmes stratēģijas *Eiropa 2020* mērķis. Šodien Eiropadome pievērsās galvenokārt divām jomām – enerģētikai un inovācijai –, kas ir būtiskas turpmākai Eiropas izaugsmei un uzplaukumam. Tā vienojās par vairākām prioritārām darbībām, kuru īstenošana ievērojami palīdzēs sekmēt izaugsmi un darbavietu radīšanu, kā arī veicināt Eiropas konkurētspēju.

I. ENERGĒTIKA

2. Eiropas prioritāte joprojām ir droša, stabila un ilgtspējīga energoapgāde par pieejamu cenu, kura palīdzētu veicināt Eiropas konkurētspēju. Rīkojoties ES līmenī, šo mērķi ir iespējams un noteikti izdosies sasniegt sekmīgāk. Laika gaitā ir daudz paveikts galvenajos ES enerģētikas politikas virzienos, tostarp ir noteikti vērienīgi mērķi enerģētikas un klimata pārmaiņu jomā un ir pieņemti visaptveroši tiesību akti šo mērķu īstenošanai. Pieņemot turpmāk izklāstītos steidzami īstenojamos secinājumus, Eiropadome šodienas sanāksmē uzsvēra ES apņemšanos sasniegt šos mērķus.
3. ES ir vajadzīgs pilnībā darboties spējīgs, savstarpēji savienots un integrēts **iekšējais enerģijas tirgus**. Tāpēc dalībvalstīm ir nekavējoties un pilnībā jāīsteno tiesību akti par iekšējo enerģijas tirgu, pilnībā ievērojot termiņus, par kuriem ir panākta vienošanās. Padome un Eiropas Parlaments tiek aicināti censties jau drīz pieņemt Komisijas priekšlikumu Regulai par enerģijas tirgus integritāti un pārredzamību.

4. Līdz 2014. gadam būtu jāpabeidz iekšējā enerģijas tirgus izveide, lai būtu iespējama brīva gāzes un elektroenerģijas plūsma. Lai to panāktu, valstu regulatoriem un pārvades sistēmu operatoriem kopā ar Energoregulatoru sadarbības aģentūru ir aktīvāk jāturpina darbs ar tirgu sasaisti un pamatnostādnēm, kā arī ar visiem Eiropas tīkliem piemērojamiem tīklu kodeksiem. Dalībvalstis tiek aicinātas sadarbībā ar Eiropas standartizācijas organizācijām un nozari paātrināt darbu, lai līdz 2011. gada vidum pieņemtu tehniskos standartus attiecībā uz elektrisko transportlīdzekļu uzlādes sistēmām, bet līdz 2012. gada beigām – attiecībā uz enerģētikas viedtīkliem un skaitītājiem. Komisija regulāri sniegs ziņojumus par iekšējā enerģijas tirgus darbību, saskaņā ar Padomes 2010. gada 3. decembra secinājumiem īpašu uzmanību pievēršot patērētājiem, **tostarp visneaizsargātākajiem**.
5. Ir jāiegulda daudz darba, lai modernizētu un paplašinātu Eiropas enerģētikas infrastruktūru un lai pāri robežām savstarpēji savienotu tīklus – saskaņā ar prioritātēm, kas norādītas Komisijas paziņojumā par enerģētikas infrastruktūru. Tas ir būtiski, lai nodrošinātu, ka dalībvalstu solidaritāte tiek īstenota praksē, ka tiek radīti alternatīvi apgādes un tranzīta ceļi un tiek izmantoti alternatīvi enerģijas avoti, kā arī līdzās tradicionālajiem energoresursu avotiem tiek rasti un ar tiem konkurē atjaunojamu energoresursu avoti. Ir svarīgi racionalizēt un uzlabot atļauju piešķiršanas procedūras saistībā ar jaunas infrastruktūras veidošanu, tomēr ievērojot valstu kompetenci un procedūras; saistībā ar to Eiropadome gaida nākamo Komisijas priekšlikumu šajā jomā. Dažādās dalībvalstu īstenotās, kā arī Komisijas paziņojumā minētās ierosmes tirgu un tīklu integrēšanai reģionu mērogā palīdz sasniegt mērķi, un tās ir vērts atbalstīt. Pēc 2015. gada nevienai ES dalībvalstij vairs nevajadzētu būt izolētai no Eiropas gāzes un elektroenerģijas tīkliem vai piedzīvot, ka tās energoapgādes drošība ir apdraudēta piemērotu savienojumu trūkuma dēļ.

6. Lielāko daļu no būtiskajām finansējuma izmaksām, kas vajadzīgas ieguldījumiem infrastruktūrā, būs jāsedz tirgus dalībniekiem, un izmaksas būs jāatgūst, piemērojot attiecīgus tarifus. Ir būtiski veicināt, lai tiesiskais regulējums būtu pievilcīgs ieguldījumiem. Īpaša uzmanība būtu jāvelta tam, lai tarifi tiktu noteikti pārredzami, bez diskriminācijas un finansējuma vajadzībām atbilstīgā apjomā, kā arī tam, lai tiktu pareizi sadalītas pārrobežu ieguldījumu izmaksas, tādējādi veicinot konkurenci un konkurētspēju un ņemot vērā ietekmi uz patērētājiem. Tomēr dažiem projektiem, kas ir lietderīgi no apgādes drošības vai solidaritātes viedokļa, bet kuriem nav iespējams pietiekamā apjomā piesaistīt finansējumu no tirgus, varētu vajadzēt ierobežotā apjomā piešķirt publisko finansējumu, lai palīdzētu piesaistīt privāto finansējumu. Šādi projekti būtu jāizvēlas, izmantojot skaidrus un pārredzamus kritērijus. Komisija tiek aicināta līdz 2011. gada jūnijam ziņot Padomei par to, kāds ieguldījumu apjoms varētu būt vajadzīgs, un par ierosinājumiem, kā risināt finansējuma vajadzības un kā novērst iespējamās šķēršļus ieguldījumiem infrastruktūrā.
7. Lai vēl vairāk uzlabotu apgādes drošību, būtu jāizvērtē Eiropas spēja ilgtspējīgi iegūt un izmantot tradicionālā un netradicionālā (slānekļa gāze un degslāneklis) fosilā kurināmā resursus.
8. Ieguldījumi **energoefektivitātē** uzlabo konkurētspēju un veicina energoapgādes drošību un stabilitāti ar zemām izmaksām. Ir jāsasniedz mērķis līdz 2020. gadam par 20 % palielināt energoefektivitāti, par ko 2010. gada jūnijā vienojās Eiropadome, bet kas ir atstāts novārtā. Tāpēc ir vajadzīga apņēmīga rīcība, cenšoties pēc iespējas pilnīgāk izmantot ievērojamās iespējas vairāk taupīt enerģiju ēkās, transportā, produktos un ražošanas procesos. Sākot no 2012. gada 1. janvāra, visām dalībvalstīm publiskos iepirkumos, kas saistīti ar attiecīgām publiskām ēkām un pakalpojumiem, vajadzētu iekļaut energoefektivitātes standartus, kuros ir ņemts vērā ES pamatmērķis. Padome tiek aicināta bez kavēšanās izskatīt gaidāmo Komisijas priekšlikumu par jaunu energoefektivitātes plānu, kurā būs sīkāk izklāstīta politika un virkne pasākumu visā energoapgādes ķēdē. Tajā būs pārskatīta ES energoefektivitātes mērķa īstenošana līdz 2013. gadam un vajadzības gadījumā apsvērti turpmāki pasākumi.

9. Komisija tiek aicināta stiprināt sadarbību ar dalībvalstīm **Atjaunojamo energoresursu** direktīvas īstenošanā, īpaši attiecībā uz saskaņotām valsts atbalsta shēmām un sadarbības mehānismiem.
10. ES un tās dalībvalstis veicinās ieguldījumus **atjaunojamos energoresursos un drošās un ilgtspējīgās zemu oglekļa emisiju tehnoloģijās**, kā arī pievērsīs lielu uzmanību tam, lai īstenotu Eiropas energotehnoloģiju stratēģiskajā plānā noteiktās tehnoloģiju prioritātes. Komisija tiek aicināta iesniegt jaunas ierosmes par enerģētikas viedtīkliem, tostarp saistībā ar ekoloģiski tīru transportlīdzekļu izstrādi, enerģijas uzkrāšanu, ilgtspējīgām biodegvielām un energotaupīgiem risinājumiem pilsētu vajadzībām.
11. Ir vajadzīga labāka ES un dalībvalstu darbību koordinācija, lai nodrošinātu konsekvenci un saskaņotību Eiropas Savienības **ārējās attiecībās** ar nozīmīgākajām ražošanas, tranzīta un patēriņa valstīm. Komisija tiek aicināta līdz 2011. gada jūnijam iesniegt paziņojumu par energoapgādes drošību un starptautisko sadarbību, lai uzlabotu ES ārējās darbības konsekvenci un saskaņotību enerģētikas jomā. Dalībvalstis tiek aicinātas no 2012. gada 1. janvāra informēt Komisiju par visiem to jaunajiem un spēkā esošajiem divpusējiem nolīgumiem ar trešām valstīm enerģētikas jomā; Komisija šo informāciju pienācīgā veidā darīs zināmu visām pārējām dalībvalstīm, pievēršot uzmanību sensitīvas komercinformācijas aizsardzībai. Augstā pārstāve tiek aicināta savā darbā pilnīgi ņemt vērā energoapgādes drošības aspektu. Energoapgādes drošība būtu arī pilnībā jāatspoguļo ES kaimiņattiecību politikā.

12. ES vajadzētu – saskaņā ar Līgumiem – uzņemties iniciatīvu attiecīgos starptautiskos forumos un ar nozīmīgākajiem nozares dalībniekiem, kā arī ar tiem, kas atrodas pie stratēģiski svarīgiem apgādes koridoriem, veidot savstarpēji izdevīgas partnerattiecības enerģētikas jomā, pievērsties plašam jautājumu lokam, tostarp regulatīvām pieejām, attiecībā uz visiem kopēju interešu tematiem, piemēram, energoapgādes drošību, drošām un ilgtspējīgām zemu oglekļa emisiju tehnoloģijām, energoefektivitāti, ieguldījumu vidi un visaugstāko kodoldrošības standartu uzturēšanu un veicināšanu. Tai būtu jānodrošina kaimiņvalstis pieņemt attiecīgos ES iekšējā enerģijas tirgus noteikumus, konkrēti – paplašinot un padziļinot Enerģētikas kopienas līgumu un veicinot reģionu sadarbības iniciatīvas. Saistībā ar stratēģiju "Enerģētika 2020" ES arī būtu jāizstrādā pasākumi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus starp enerģijas ražotājiem Eiropas Savienībā un ražotājiem ārpus Eiropas Ekonomikas zonas. Eiropai ir jādažādo savi energoapgādes ceļi un avoti. Komisija tiek attiecīgi aicināta turpināt centienus sekmēt stratēģisku koridoru izveidi – tādu kā Dienvidu koridors –, lai pa tiem transportētu lielus gāzes apjomus.
13. Būtu cik drīz vien iespējams jāturpina darbs, lai izveidotu uzticamas, pārredzamas un uz noteikumiem pamatotas partnerattiecības ar Krieviju kopīgu interešu jautājumos enerģētikas jomā, kā arī saistībā ar sarunām par turpmāku rīcību pēc Partnerības un sadarbības nolīguma procesa un ņemot vērā pašreizējo darbu saistībā ar partnerību modernizācijai un enerģētikas dialogu.
14. Lai risinātu enerģijas cenu svārstīguma problēmu, ES sadarbosies ar trešām valstīm un turpinās šo darbu G20.

15. Eiropadome puda cerību, ka tiks izstrādāta **zemu oglekļa emisiju stratēģija laikposmam līdz 2050. gadam**, kas nodrošinātu pamatu ilgtermiņa darbam enerģētikas jomā un citās ar to saistītās nozarēs. Lai – ņemot vērā samazinājumus, ko Klimata pārmaiņu starpvaldību padome uzskata par vajadzīgiem, – attīstītās valstis kā grupa sasniegtu 2009. gada oktobrī nosprausto ES mērķi, proti, siltumnīcefekta gāzu emisijas līdz 2050. gadam samazināt par 80–95 % salīdzinājumā ar 1990. gadu, būs vajadzīgas vērienīgas pārmaiņas energosistēmās un tās jāsāk ieviest jau tūlīt. Pienācīga uzmanība būtu jāvelta tam, lai noteiktu starpposmus ceļā uz 2050. gada mērķi. Eiropadome regulāri pārskatīs notikumu virzību.

II. INOVĀCIJA

16. Ieguldījumi izglītībā, pētniecībā, tehnoloģijās un inovācijā ir svarīgs izaugsmes virzītājspēks, un inovatīvas idejas, ko var pārvērst tirgū pieprasītos jaunus produktus un pakalpojumus, palīdz radīt izaugsmi un kvalitatīvas darbavietas. Eiropadome aicināja īstenot stratēģisku un integrētu pieeju inovācijas atbalstam un pilnīgi izmantot Eiropas intelektuālo kapitālu, tādējādi sniedzot labumu iedzīvotājiem, uzņēmumiem – it īpaši MVU – un pētniekiem. Tā sekos līdz tam, cik veiksmīgi ir pasākumi pēc stratēģijas *Eiropa 2020* pieņemšanas.
17. Šajā sakarībā Eiropadome ņēma vērā tendences un attīstību, kas izklāstītas pašreizējā Komisijas inovācijas rezultātu pārskatā. Tā aicināja Komisiju ātri izstrādāt vienotu integrētu rādītāju, lai varētu labāk pārraudzīt inovāciju progresu. Tā pastāvīgi pārskatīs notikumus, kas attiecas uz iepriekš minēto.

18. Inovācija palīdz risināt galvenos **sabiedrībai aktuālos jautājumus**, ar ko mēs saskaramies. Ir saskaņoti jāmobilizē Eiropas pieredze un resursi un ir jāveicina sinerģija starp ES un dalībvalstīm, lai nodrošinātu, ka inovācijas, kas dod noteiktu sociālo labumu, ātrāk nonāktu tirgū. Būtu jāīsteno kopīgu programmu izstrāde. Šajā sakarā ir svarīgi uzsākt inovācijas izmēģinājuma partnerību aktīvām un veselīgām vecumdienām. Lai sasniegtu ilgtermiņa mērķus, būs nepieciešama regulāra Padomes veikta pārraudzība, kā arī katram gadam atsevišķi noteikti konkrēti mērķi. Padome pieņems vajadzīgos politiskos lēmumus par turpmākām inovācijas partnerībām, pirms tās tiks uzsāktas.

19. Lai piesaistītu talantus un ieguldījumus, Eiropai ir vajadzīga vienota pētniecības telpa. Lai radītu īstu vienoto tirgu zināšanām, pētniecībai un inovācijām, ir ātri jānovērš atlikušās nepilnības un līdz 2014. gadam jāpabeidz **Eiropas Pētniecības telpas** izveide. It īpaši būtu jāpieliek pūles, lai uzlabotu pētnieku mobilitāti un karjeras iespējas un pēcdiploma studentu mobilitāti un lai padarītu Eiropu pievilcīgāku ārvalstu pētniekiem. Turklāt vajadzētu labāk izplatīt informāciju par publiski finansētu pētniecību un attīstību – vienlaikus ievērojot intelektuālā īpašuma tiesības –, proti, izveidot ES finansētas pētniecības un attīstības uzskaiti, kas būtu saistīta ar līdzīgu uzskaiti par pētniecības un attīstības programmām, kuras finansē valsts mērogā.

20. Būtu jāveicina privāti ieguldījumi inovatīvos produktos un pakalpojumos, tostarp uzlabojot **pamatnosacījumus**. Šajā sakarā Komisija tiek aicināta
- iesniegt priekšlikumus, lai paātrinātu, vienkāršotu un modernizētu standartizācijas procedūras, proti, lai nozares izstrādātus standartus ar konkrētiem nosacījumiem varētu pārvērst Eiropas standartos;
 - dot Publiskā iepirkuma direktīvas piemērošanas pamatnostādnes; kopumā, lai radītu lielāku pieprasījumu pēc inovatīvām precēm un pakalpojumiem, atbilstoši būtu jāpielāgo publiskais iepirkums;
 - 2011. gadā veikt attiecīgo valsts atbalsta sistēmu starpposma pārskatīšanu;
 - apzināt iespējas, kā izveidot intelektuālā īpašuma tiesību radīto iespēju realizēšanas instrumentu Eiropas mērogā, tostarp lai atvieglotu MVU piekļuvi zināšanu tirgum, un līdz 2011. gada beigām ziņot par to Padomei.
21. Komisija tiek aicināta panākt strauju progresu galvenajās digitālās ekonomikas jomās, lai nodrošinātu digitālā vienotā tirgus izveidi līdz 2015. gadam, tostarp lai veicinātu un aizsargātu radošumu, attīstītu e-komerciju un uzlabotu publiskā sektora informācijas pieejamību.
22. Būtu jāpieliek visas pūles, lai likvidētu atlikušos juridiskos un administratīvos šķēršļus riska kapitāla pārrobežu darījumiem. Komisija tiek aicināta līdz 2011. gada beigām iesniegt priekšlikumus,
- lai izveidotu ES mēroga riska kapitāla sistēmu, kas balstītos uz EIF un citām attiecīgām finanšu iestādēm un uz sadarbību ar valstu tirgu dalībniekiem,
 - lai plašāk izmantotu riska dalīšanas finanšu mehānismu
 - un izvērtētu, kā vislabāk apmierināt strauji augošu inovatīvu uzņēmumu vajadzības, izmantojot uz tirgu balstītu pieeju. Šajā saistībā Komisija tiek aicināta arī izpētīt iespējas īstenot Mazo uzņēmumu inovācijas pētniecības atbalsta shēmu.

23. Veicot fiskālo konsolidāciju, dalībvalstīm par prioritāti vajadzētu noteikt **ilgtspējīgai izaugsmei labvēlīgus izdevumus** tādās jomās kā pētniecība un inovācija, izglītība un enerģētika.
24. Šādi centieni būtu jāapvieno ar skaidriem reformu pasākumiem, kuru mērķis ir veicināt dalībvalstu pētniecības un inovācijas sistēmu efektivitāti. Dalībvalstis atgādina, ka valsts mērogā tās ir gatavas vismaz 50 % no emisiju kvotu tirdzniecības sistēmas ienākumiem veltīt ar klimata jautājumiem saistītām darbībām, tostarp inovatīviem projektiem. Tām turklāt būtu jāuzlabo to pastāvošo struktūrfondu izmantošana, kuri atvēlēti pētniecības un inovācijas projektiem.
25. Ir ļoti svarīgi vienkāršot ES instrumentus, kas paredzēti pētniecības, attīstības un inovācijas stiprināšanai, lai tos varētu pilnīgāk izmantot vislabākie zinātnieki un visinovatīvākie uzņēmumi, tostarp attiecīgām iestādēm vienojoties par jaunu līdzsvaru starp uzticēšanos un kontroli, kā arī starp riska uzņemšanos un izvairīšanos no riska. Komisija tiek aicināta līdz gada beigām sagatavot priekšlikumus, lai nodrošinātu, ka visu pētniecības un inovāciju finansēšanas instrumentu klāstu var izmantot kā kopīgu stratēģisku sistēmu. Būtu jāveic izpēte par to finanšu mehānismu attīstību, kas ir piemēroti, lai finansētu svarīgākos Eiropas projektus, kuri ir nozīmīgi pētniecības un inovācijas virzītājspēki. Tagad vairāk nekā jebkad ir būtiski paaugstināt publisko izdevumu efektivitāti valstu un ES mērogā. Šajā sakarā, lai nodrošinātu efektīvus ES politikas izpildes mehānismus dažādās jomās, līdz gada beigām vajadzētu pabeigt Finanšu regulas vienkāršošanu.

III. EKONOMIKAS SITUĀCIJA

26. Eiropadome izvērtēja ekonomikas situāciju un atzīmēja, ka ekonomikas izredzes kopumā uzlabojas, lai gan joprojām jāpārvar nozīmīgi pārbaudījumi. Tā vienojās par to, kas būtu darāms līdz Eiropadomes marta sanāksmei.
27. Eiropadome aicināja Padomi martā vienoties par vispārēju pieeju attiecībā uz Komisijas tiesību aktu priekšlikumiem ekonomikas pārvaldības jomā, nodrošinot, ka tiek pilnībā īstenoti darba grupas ieteikumi, lai līdz jūnija beigām panāktu galīgu vienošanos ar Eiropas Parlamentu. Tas ļaus stiprināt Stabilitātes un izaugsmes paktu un ieviest jaunu makroekonomikas sistēmu.
28. Tā aicināja Eiropas Banku iestādi un citas attiecīgās iestādes veikt vērienīgas stresa pārbaudes, bet dalībvalstis – nodrošināt, lai būtu ieviesti konkrēti ES valsts atbalsta noteikumiem atbilstīgi plāni rīcībai attiecībā uz jebkuru banku, kurai stresa pārbaudē konstatē neaizsargātību.
29. Saistībā ar "Eiropas pusgadu" un pamatojoties uz Komisijas iesniegto Gada izaugsmes pētījumu, Eiropadomes marta sanāksmē tiks noteiktas strukturālo reformu un fiskālās konsolidācijas prioritātes nākamajai stabilitātes un konverģences programmu kārtai, kā arī prioritātes ES kompetences jomās, tostarp attiecībā uz vienoto tirgu. Pamatojoties uz minēto, kā arī uz stratēģijas *Eiropa 2020* integrētajām pamatnostādnēm, dalībvalstis tiek aicinātas aprīlī iesniegt savas valsts reformu programmas, kā arī savas stabilitātes vai konverģences programmas.

30. Eiropadome marta sanāksmē arī pieņems galīgo lēmumu par nelielām Līguma izmaiņām, lai izveidotu Eiropas stabilizācijas mehānismu.
31. Eiropadome pauda gandarījumu par pielikumā pievienoto euro zonas valstu vai to valdību vadītāju un ES iestāžu deklarāciju.

IV. ĀRĒJĀS ATTIECĪBAS

32. Eiropadome pieņēma deklarāciju par Ēģipti un reģionu (II pielikums).
33. Eiropadome uzsvēra, ka, ņemot vērā notikumus Vidusjūras reģionā, vēl svarīgāk ir kļuvis ievērot iepriekšējos miera nolīgumus un panākt strauju virzību Tuvo Austrumu miera procesā. Tā pauda cerību, ka Kvarteta sanāksme, kas paredzēta 2011. gada 5. februārī Minhenē, sniegs ievērojamu ieguldījumu šajā procesā.
34. Eiropadome apstiprināja secinājumus par Baltkrieviju, ko 31. janvārī pieņēma Ārlietu padome, tostarp lēmumu noteikt ierobežojošus pasākumus. Eiropas Savienība atkārtoti pauž ciešu apņemību pastiprināt saiknes ar Baltkrievijas pilsonisko sabiedrību. Eiropas Savienība joprojām ir uzticīga savai rezervētas iesaistīšanās politikai, tostarp ar dialoga un Austrumu partnerības palīdzību, ar nosacījumu, ka tiek ievēroti demokrātijas principi, tiesiskums un cilvēktiesības. Ārlietu padome regulāri pārskatīs stāvokli Baltkrievijā un būs gatava attiecīgā gadījumā apsvērt turpmākus mērķtiecīgus pasākumus visās jomās.

**EURO ZONAS VALSTU VAI TO VALDĪBU VADĪTĀJU UN ES IESTĀŽU
DEKLARĀCIJA**

Ņemot vērā savu 2010. gada decembra deklarāciju un atkāroti apliecinot gatavību darīt visu vajadzīgo, lai nodrošinātu visas euro zonas stabilitāti, euro zonas valstu vai to valdību vadītāji un ES iestādes pārskatīja to, kā tiek īstenota vispārējā stratēģija ar mērķi saglabāt finanšu stabilitāti un nodrošināt, lai euro zona, pārvarējusi krīzi, būtu kļuvusi vēl stiprāka.

Minētā stratēģija ietver tiesību aktu kopumu par ekonomikas pārvaldību, stresa pārbaudes un finanšu nozares sakārtošanu, kā arī "Eiropas pusgada" īstenošanu. Turklāt tie vienojās par šādu vispārēju darbību kopumu, ko paredzēts līdz galam izstrādāt martā:

- turpināt sekmīgi īstenot pašreizējās programmas ar Grieķiju un Īriju;
- Komisijai sadarbībā ar ECB izvērtēt, cik sekmīgi euro zonas dalībvalstīs ir īstenoti pasākumi, kuri pieņemti, lai nostiprinātu fiskālās pozīcijas un izaugsmes izredzes;
- izstrādāt konkrētus Eurogrupas priekšlikumus par Eiropas finanšu stabilizācijas instrumenta stiprināšanu, lai nodrošinātu efektivitāti, kas vajadzīga pienācīga atbalsta sniegšanai;
- Eurogrupas priekšsēdētāja vadībā pabeigt izstrādāt Eiropas stabilizācijas mehānisma darbības iezīmes saskaņā ar pilnvarām, par ko vienojās decembrī.

Balstoties uz jauno ekonomikas pārvaldības sistēmu, valstu vai to valdību vadītāji veiks turpmākus pasākumus, lai panāktu jaunu euro zonas ekonomikas politikas koordinācijas kvalitāti, ar ko uzlabotu konkurētspēju un tādējādi, neapdraudot vienoto tirgu, virzītos uz lielāku konvergenci. Šajā koordinācijā aicinās piedalīties dalībvalstis, kas nav euro zonas dalībvalstis. Eiropadomes priekšsēdētājs sāks apspriešanos ar euro zonas dalībvalstu vai to valdību vadītājiem un pēc tam par to ziņos, norādot uz konkrētu turpmāku darbību atbilstīgi Līgumam. Šajā nolūkā viņš cieši sadarbosies ar Komisijas priekšsēdētāju. Viņš nodrošinās, lai minētajā procesā būtu pienācīgi iesaistīti valstu vai to valdību vadītāji no ieinteresētajām dalībvalstīm, kas nav euro zonas dalībvalstis.

DEKLARĀCIJA PAR ĒGIPTI UN REGIONU

Eiropadome ar ārkārtīgi lielām bažām vēro situācijas pasliktināšanos Ēģiptē. Tā izteica visstingrāko nosodījumu vardarbībai un visiem, kas to izmanto un veicina. Tā uzsvēra, ka visiem pilsoņiem ir tiesības brīvi un miermīlīgi piedalīties demonstrācijās, saņemot pienācīgu aizsardzību no tiesībaizsardzības iestādēm. Jebkurš mēģinājums ierobežot brīvu informācijas plūsmu, tostarp vardarbība pret žurnālistiem un cilvēktiesību aizstāvjiem un viņu iebiedēšana, ir nepieņemams.

Eiropadome aicināja Ēģiptes iestādes atbildēt uz Ēģiptes iedzīvotāju vēlmēm, veicot politikas reformu, nevis represijas. Visiem iesaistītajiem dalībniekiem vajadzētu saglabāt savaldību, atturēties no turpmākas vardarbības un sākt organizētu pāreju uz plašas pārstāvības valdību. Eiropadome uzsvēra, ka šis pārejas process ir jāsāk jau tūlīt. ES un Ēģiptes attiecību pamatā jābūt asociācijas nolīgumā izklāstītajiem principiem un saistībām, ko tās uzņēmušas.

Eiropadome apsveica Tunisijas un Ēģiptes iedzīvotāju mierīgi un cieņpilni pausto vēlmi pēc leģitīmām, demokrātiskām, ekonomiskām un sociālām vērtībām, kas atbilst tām vērtībām, kuras Eiropas Savienība veicina savā teritorijā un visā pasaulē. Eiropadome uzsvēra, ka pilsoņu vēlme pēc demokrātijas būtu jārisina ar dialogu un politisku reformu, pilnībā ievērojot cilvēktiesības un pamatbrīvības, un ar brīvām un taisnīgām vēlēšanām. Lai to panāktu, tā aicināja visas puses iesaistīties jēgpilnā dialogā.

Eiropas Savienība pauž apņemību sniegt pilnīgu atbalstu pārejas procesam, kas vērsts uz demokrātisku pārvaldību, plurālismu, labākām izredzēm sasniegt saimniecisku uzplaukumu un sociālo iekļaušanu, kā arī uz lielāku reģionālu stabilitāti. Izmantojot arī Eiropas kaimiņattiecību politiku un Savienību Vidusjūrai, Eiropadome ir apņemības pilna iesaistīties jaunās partnerattiecībās, lai turpmāk efektīvāk atbalstītu tās valstis, kuras cenšas īstenot politiskas un ekonomiskas reformas.

- lūdza Augsto pārstāvi paredzētajā Tunisijas un Ēģiptes apmeklējumā nodot mūsu vēstījumu;
- aicināja Augsto pārstāvi, īstenojot šīs partnerattiecības, izstrādāt tādu pasākumu kopumu, kuru mērķis būtu sniegt Eiropas Savienības atbalstu pārejas un pārveides procesos (stiprināt demokrātijas institūcijas, veicināt demokrātisku pārvaldību un sociālo taisnīgumu, kā arī palīdzēt brīvu un taisnīgu vēlēšanu rīkošanā un norisē); Eiropas kaimiņattiecību politiku un Savienību Vidusjūrai ciešāk saistīt ar šiem mērķiem; kā arī
- aicināja Augsto pārstāvi un Komisiju ātri pielāgot Eiropas Savienības instrumentus, lai būtu pieejama humānā palīdzība, un ierosināt pasākumus un projektus, lai stimulētu sadarbību, sakarus un ieguldījumus reģionā, tādā veidā veicinot ekonomisku un sociālu attīstību, tostarp īpaša statusa piešķiršanu Tunisijai.
